

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

blot tilføje, at Forslaget betyder en ikke ubetydelig Forhøjelse af Medlemmernes Bidrag — en Forhøjelse, der i Kommissionens Beretning er anslaaet til 110.000 Kr. aarlig, og som Bestyrelserne i de to nuværende Kasser allerede har vedtaget som gældende fra 1. April d. A.

Som fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget vil det være af ikke uvæsentlig økonomisk Betydning for Statsbanerne og derigennem ogsaa for Statskassen, at den foreslaaede Nyordning indføres med Gylighed fra førstkommande Finansaaars Begyndelse, og da Bestyrelserne for de to bestaaende Sygekasser — som lige nævnt — allerede har vist deres gode Hensigt til at bidrage til den foreslaaede Løsning derved, at de har vedtaget Kontingentforhøjelsen fra 1. April 1934, beder jeg dette høje Ting bidrage til, at Forslaget kan faa en velvillig og gunstig Behandling, saaledes at det kan træde ud i Livet som Lov fra førstkommande 1. April at regne.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Fastsettelse af Regler vedrørende Betalingen af de Staten i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 64, 2det Stykke, paahvilende Udgifter.*

Ifølge denne § 64, 2det Stykke, i Lov om offentlig Forsorg af 20. Maj 1933 skal Staten fra 1. Oktober 1933 at regne fuldt ud refundere Udgifterne til Personer, der som lidende af venerisk Sygdom tages under Kur for offentlig Regning efter de særlige Regler herom eller tages under offentlig eller vederlagsfri Behandling efter den særlige Lovgivning om epidemisk eller smitsom Sygdom, herunder Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse. Disse Udgifter har som bekendt hidtil helt eller delvis været afholdt af Kommunerne. Da den nye Lov samtidig med at overføre disse Udgifter til Staten har ophævet de i den tidligere Lovgivning indeholdte Refusionsbestemmelser, er det nødvendigt, at der paa Grundlag af den af mig nævnte Bestemmelse i Lov om offentlig Forsorg fastsættes nærmere Regler angaaende Statens Refusionsforpligtelse. Ved Gennemførelse af en ny Refusionsordning vil det være paakrævet, at der i et vist Omfang fastsættes bestemte Takster med bin-

dende Virkning for Kommunerne, i hvert Fald for saa vidt angaar Sygehusbehandlingen. En Ordning, hvorefter Udgifter ved Sygehusbehandlingen skulde refunderes efter hvert enkelt Sygehus's faktiske Udgifter pr. Sygedag i det paagældende Regnskabsaar, vilde formentlig medføre ganske overordentlig store Ulemper baade for Staten og Kommunerne paa Grund af de mange forskellige og stadig varierende Refusionstakster. Endvidere vil Beregningen af Refusionsbeløbene under en saadan Ordning være meget vanskelig, dels fordi de enkelte Sygehuse følger forskellige Principper ved deres Regnskabsførelse, dels fordi det ofte vilde være tvivlsomt, hvor stor en Del af Driftsudgifterne der falder paa disse Patienter. Det vil muligvis ogsaa vise sig nødvendigt at gennemføre en vis Ensartethed med Hensyn til andre Udgifter end Udgifterne ved Sygehusbehandlingen, i hvert Fald vilde det være rigtigt, at Udgifterne til de af Kommunerne til Behandling af veneriske Sygdomme antagne visiterende Læger for Fremtiden godkendes af Indenrigsministeriet.

Da den gennemsnitlige Udgift ved Behandlingen af disse Patienter kan variere ret betydeligt i Aarenes Løb, bør der næppe fastsættes bestemte Refusionstakster i selve Loven, og i det Forslag, jeg her forelægger, er det derfor foreslaaet, at de nærmere Regler for Refusionen fastsættes administrativt af Indenrigsministeren for et Finansaar ad Gangen, saaledes at der ved den førstkommande Ansættelse samt hvert fjerde Aar forhandles med Rigsdagens Finansudvalg om Taksternes Størrelse, som i øvrigt skal fastsættes under Hensyn til det til enhver Tid gældende Prisniveau. Da de tidligere gældende Refusionsbestemmelser er ophævet fra Loven om offentlig Forsorgs Ikrafttrædelsesdag, den 1. Oktober 1933, er det foreslaaet, at den første Ansættelse af Taksterne gælder for Tidsrummet fra 1. Oktober 1933 til Udgangen af Finansaaaret 1934—35.

Med Hensyn til den rent praktiske Ordning af Refusionen er det i Lovforslaget foreslaaet at bibeholde den Ordning, som i Øjeblikket gælder ved epidemiske eller smitsomme Sygdomme og Tuberkulose, og hvorefter Udgifterne forskudsvis afholdes af Amts- og Købstadkommunerne og senere refunderes af Statskassen. Denne Ordning tænkes ogsaa gennemført ved veneriske Sygdomme, idet jeg ikke har ment, at Amtskommunerne bør staa i Forskud for Købstædernes Udgifter, saaledes som det i Praktis hyppigt var Tilfældet efter den tidligere Ordning. Købstædernes Udgifter vedrørende veneriske Sygdomme vil altsaa frem-